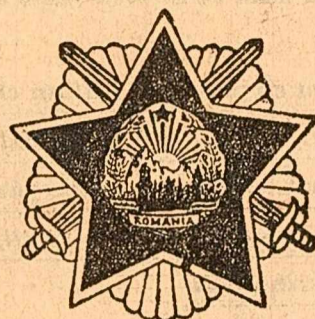

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7440

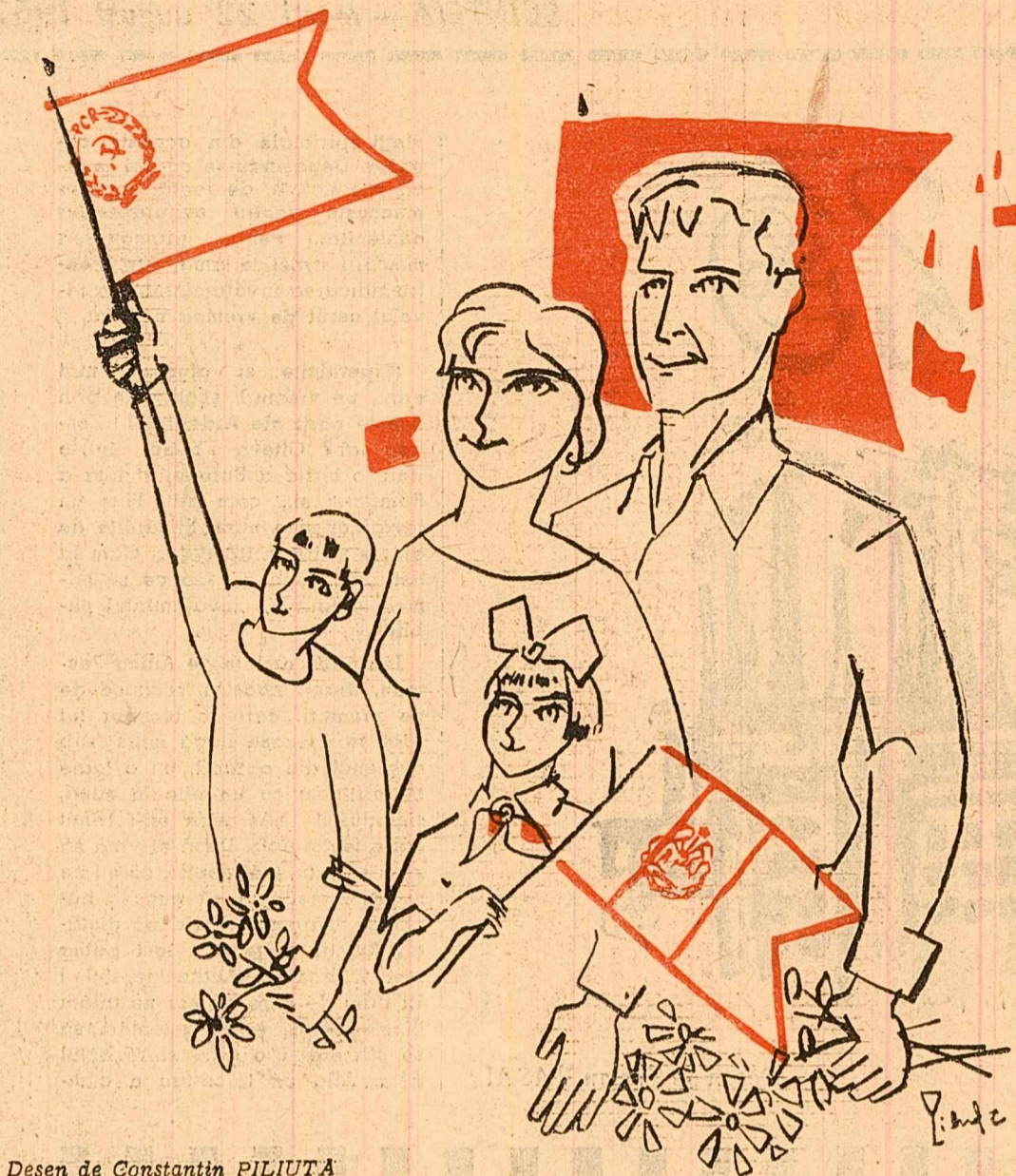
Marți 22 august 1967

6 PAGINI — 30 BANI

TRĂIASCĂ CEA DE-A XXIII-A

ANIVERSARE A ELIBERĂRII

ROMÂNIEI DE SUB JUGUL FASCIST

Desen de Constantin PILIUȚA

23 AUGUST —piatră de hotar în istoria națiunii române

Libertatea și independența națională a unui popor au întotdeauna ca preț lupta, eroismul a miltoane de oameni prin care istoria ratifică actele cardinale. 23 August 1944 va rămâne în istoria poporului român o piatră de hotar, moment de răsucire națională și socială, început al unei epoci, rod al luptei și al voinței de libertate a poporului, cu rădăcini adânc înfipte în vreme. Ca un arc de boltă al istoriei noastre, acest act se unește în timp cu celelalte momente de răsucire din viața poporului român, cu unirea Țărilor Române, încununată în 1859, cu dobândirea independenței de stat a României, din 1877, cu desăvârșirea unității naționale și de stat a poporului român din 1918.

23 August 1944 întregeste și încununază aceste acte de răsucire din istoria noastră națională, deschizând poporului român perspectiva unei noi ere istorice, era libertății și dreptății sociale, era civilizației socialiste, era omului muncitor. Ca act revoluționar, exprimând nădejdea de libertate și dreptate socială a celor mulți, 23 August se leagă, în același timp, în istoria noastră, cu lanțul neîntrerupt al luptelor clasei muncitoare, tărâniții, intelectualității progresiste, pentru a da României un nou destin, lupte conduse cu bărbăție, procepe și eroism de Partidul Comunist Român. Aprecind semnificația acestor lupte, care s-au încununat la 23 August 1944, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: „Partidul comunist, exponent al intereselor naționale ale întregului popor, s-a ridicat de la început cu hotărâre împotriva agresiunii Germaniei fasciste și a războiului împotriva Uniunii Sovietice, a dat glas frământărilor și aspirațiilor uriașe majorității a populației țării, a organizat rezistența antifascistă și lupta maselor pentru răsturnarea regimului antonescian, ieșirea din războiul purtat alături de Germania și alături de forțele antihitleriste” (din expunerea cu prilejul aniversării a 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român — 7 mai 1966). Insurecția de la 23 August a fost expresia voinței națiunii, a tuturor forțelor patriotice din țara noastră care și-au unit energiile și puterea de luptă sub steagul partidului comunist.

Actul de demnitate națională organizat și condus de Partidul Comunist Român a pus — prin consecințele lui istorice — temelia tuturor cuceririlor din era socialismului, asigurând poporului român dreptul de a-și decide singur destinul, de a-și clădi viața cu propriile-i mâini. Conștiința istorică a demnității sociale, conștiința suveranității și independenței naționale investesc actul nostru cotidian de zidire a socialismului cu bucuria și satisfacția că astăzi poporul nostru este deplin stăpîn pe soarta sa, pe acțiunile țării, pe care le gospodărește și le sporește continuu cu pricepere și inteligență. Trăim astăzi într-o patrie liberă și înflorită; omul muncii, izbă-

vit de cosmarul exploatații, desființate pentru totdeauna, este astăzi culegătorul roadelor proprii sale muncii, beneficiarul unui nivel de viață și de cultură tot mai înalt. Patriotismul puternic ce însoțește marea operă de creație socială, larg desăvârșită pe întreg cuprinsul țării, se reflectă în marile progrese obținute pe tărîmul producției, al dezvoltării economice și culturale a patriei noastre, al înfloririi întregii vieți sociale. România socialistă își înscrie astăzi ferm numele pe traiectoria progresului și civilizației, se afirmă și se face tot mai larg cunoscută între țările lumii prin succesele sale în construcția pașnică, prin activitatea în sprijinul cauzei socialismului și progresului social, al păcii și colaborării pe plan internațional.

23 August își întindește în fiecare an (Continuare în pag. a V-a)

Bună dimineața

Munților, prieteni, bună dimineața!
La răscruce de drumuri am săpat fîntîni
Mai adînci ca dorul doinei din bătrîni,
— Cînd s-arată zilele ne-ntrecuții meșteri
Cîtorînd cu ochii țara-ntr-o drăpele.

Bună dimineața, riuri ale mele,
Din Carpații falnici și de-aici, în lume;
Voi, în unde, pururi, murmurăți acele
Bătălii purtate ca s-avem un nume.
Bună dimineața, zodie de aur,
Te-nălțăm cu visul, te iubim cu viața!

Virsta mea de cîntec, bună dimineața!

George CHIRILĂ

Valeriu RAPEANU

DEMNIȚATEA CULTURII ROMÂNEȘTI

Cît de organic este impregnată în adîncul firii poporului român aspirația către cele mai pure și mai desăvîrșite idealuri de frumos și armonie! Să fie oare un loc comun repetarea acestui fapt? Nu cred pentru că ori de cîte ori căutăm să surprindem evoluția culturii noastre dintr-o perspectivă complexă acest adevăr nu numai că se impune cu netă evidență, dar prilejuiește noi și ferice momente de meditație. Ceea ce pentru oamenii din sferele granitelor țării constituie atunci cînd vin pentru prima dată aici o revelație — mă gîndesc la aprecierile entuziaste de care se bucură artele noastre populare, cea autentică și nu cea falsificată de prelucrările artizanale — este expresia acestei necontenite arderi pentru a împlini idealul de perfecțiune, pentru a da lucrului făcînd de tîna însemnele durabilității, puterea de a înfrînge ceea ce este efemer. Emoționant pe plan sufletesc și elocvent în sfera ideilor mi se pare a fi faptul că în gîndirea noastră populară frumusețea nu e categorie abstractă și nici nu reprezintă un domeniu destinat numai clipelor de reverie și sărbătoare. Într-altă s-a integrat în ritmul existenței obișnuite a omului, într-altă s-a înscris printre celelalte fundamentale ale vieții sale, încît la un moment dat el este confundat cu însuși sufletul lui. „Cîntă-mi, mîndro, cîntecul / Ce mi-i drag ca sufletul”, spune creatorul anonim intr-o poezie aflată în culegerea lui Mihail Eminescu, pe care citînd-o ne putem da seama de ce artele noastre populare a ajuns la expresii definitive, la frumusețea absolută. Enescu numea opera populară „gînvăsurii în sine” și recomanda o apropiere de ele cu cea mai mare precauție, temîndu-se că un gest nemeșugit și inabil, o tendință grăbită de prelucrare sau nu le stîrbească farmecul neamului. De unde oare această permanență, neistovită și mereu proaspătă putere de a crea asemenea nestemate? Împrejurările istorice ne-au fost, veacuri de-a rîndul, după cum este bine știut, din cale afară de vitrege. Viețe și bruma a-

(Continuare în pag. a V-a)

Unitatea energiilor și aspirațiilor

Constantin CHIRIȚĂ

Unitatea dintre partid și popor... Cînd secretarul general al partidului nostru vorbește țării și lumii despre gîndurile și sentimentele românilor, cînd prezidește Consiliului de Stat, primul ministru sau alt conducător al țării noastre traversează continente pentru a duce mesaje de pace și înțelegere între oameni, cuvintele acestea sînt contrasemnate de fiecare cetățean cîntînd al acestei țări. Oricînd conducătorii noștri pot să rostescă numele oricui dintre noi pentru a întări vorbele și gîndurile lor adresate lumii, numele oricui, din orice colț al acestei țări; fiecare va spune da, și va apăsa semnătura lui, fără să uite înălțala numelui părintelui său, pentru ca totul să fie clar: da, eu, Ion I. Ion, cu testamentul spiritual al bunilor mei, cu viața mea de toate zilele, cu credința mea în viitorul fericit al copiilor mei, năpădit de florii unei întregi istorii și cu răspunderea gravă față de viitorul acestor păminturi românești, eu semnez vorbele rostite de conducătorii mei, pentru că ele exprimă gîndurile mele și sentimentul onoarei și demnității.

Această adevărată eroică se adresează unanimității externe și interne a partidului nostru, activității sale de ridicare a patriei pe treptele tot mai înalte ale civilizației moderne, de înflorire a bunăstării materiale și spirituale a poporului. Se poate spune că programul progresului economic și cultural al țării, împlinit sistematic an de an, este gîndit cu miltoane de creiere și aprobat de miltoane de inimi. Hotărîrile partidului, menite să asigure dezvoltarea rapidă a industriei, creșterea nivelului tehnic și a productivității agriculturii noastre, un nivel de trai mereu sporit, progresul științei, al învățămîntului, al artelor, înflorirea întregii noastre vieți sociale, înfrunesc în esență concentrate interesele și voința unui popor întreg.

Acesta e adevărul. Partidul a investit energiile noastre cu epocii unor valori spirituale profunde și tulburătoare: onoare și demnitate.

(Continuare în pag. a V-a)

ACT AL VOINȚEI ÎNTREGULUI POPOR

Momentele cruciale de cotitură în viața și destinul unui popor, se întîmpînesc în filele istoriei sale, în conștiința și în tradițiile lui de luptă, transmițîndu-se nepieritoare din generație în generație. Insurecția națională antifascistă din august 1944, înfăptuită prin lupta forțelor patriotice, a întregului popor, a rămas în istoria nației ca piatră fundamentală așezată la temelia vieții noi de care ne bucurăm astăzi. 23 August 1944 a constituit o puternică expresie a voinței poporului român de a-și determina singur soarta, unul din acele momente în dezvoltarea unei țări cînd se manifestă deosebit de pregnant rolul maselor de făuritoare ale istoriei. Călușă încercată a poporului, inițiatorul și principala forță conducătoare a insurecției a fost Partidul Comunist Român. Credincios intereselor celor ce muncesc, consecvent tradițiilor sale de luptă antifas-

cistă, partidul comunist s-a ridicat de la început cu hotărâre împotriva dictaturii militare-fasciste și a războiului hitlerist antisovietic în care fusese tirată România, a elaborat tactica de unire a tuturor forțelor patriotice, antifasciste într-un Front Unic Național pentru răsturnarea dictaturii și eliberarea țării de sub jugul fascist.

Organizînd lupta antifascistă, partidul comunist a venit în întîmpinarea voinței întregului popor român, a răspuns sentimentelor și aspirațiilor lui de a scutura robia fascistă, a-i alunga pe hitleristi din țară, a-i redobîndi libertatea și independența națională. Faptul că acțiunea partidului a căpătuit amploare, culminînd cu organizarea și victoria insurecției, se datorează stărilor de spirit antihitleriste a maselor, patriotice și voinței lor de luptă pentru eliberarea țării de sub jugul fascist.

Gheorghe ZAHARIA
director adjunct al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R.

Încă cu mulți ani înainte de declanșarea celui de-al doilea război mondial, poporul nostru își manifestase prin hotărîrile actuale de luptă voința de a se împotrivi fascismului și expansiunii imperialiste germane, care amenința grav suveranitatea și independența țării, întreprinzînd teritoriale, însăși ființa națională a poporului. Alături de masa muncitoare, de masele largi ale poporului, au participat la mișcarea antifascistă intelectualitatea progresistă, personalități de frunte ale vieții culturale și științifice ca C. I. Parhon, Mihail Sadoveanu, George Enescu, Nicolae

Iorga. Împotriva expansiunii Germaniei hitleriste au luat atitudine oameni politici de cele mai diferite convingeri ca Grigore Iușan, Virgil Madgearu, Dem. Dobrescu, Grigore Filipescu și alții. Starea de spirit antihitleristă avea să se accentueze tot mai mult după smulgera părții de nord a Transilvaniei din trupul țării noastre, prin odiosul dictat hitlerist de la Viena (1940), și instaurarea dictaturii militare-fasciste. În perioada imediat următoare și mai ales după intrarea trupurilor germane în România (octombrie 1940) a luat naștere în țara noastră o mișcare de rezistență, care a cunoscut o tot mai largă amploare. În fruntea mișcării de rezistență s-a situat masa muncitoare, forța socială cea mai înaltă, mai organizată și mai combativă. Starea de spirit a muncitorilor își găsea expresia în faptul că în condițiile

terorilor dezlănțuite de dictatura fascistă și de Gestapo, muncitorii au organizat demonstrații de stradă — cum a fost demonstrația de la 3 noiembrie 1940 din cartierul Ubo din București, unde mii de oameni au strigat: „Jos fascismul”, „Jos teroarea”, „Vrem pîine, nu război”, „Vrem independență națională”. Afară cu armata de ocupație! — au făcut numeroase greve care loveau în capacitatea de luptă a mașinii de război hitleriste. Greva minerilor din Valea Jiului, de pildă, care a durat trei săptămîni (15 aprilie—5 mai 1941), a provocat însemnate daune transporturilor pe căile ferate și producției industriale.

După începerea agresiunii hitleriste antisovietice, muncitorii din numeroase întreprinderi metalurgice, petroliere, miniere, maritime și de (Continuare în pag. a IV-a)

Citiți
SUPLIMENTUL SPECIAL
DE 23 AUGUST
editat de ziarul „Scînteia”

De vânzare la chioșcuri și standuri
ale difuzării presei
(ÎN PAGINA A V-A, DIN SUMARUL SUPLIMENTULUI)

ac. Omul îngâlbenea, de durere. Îl treceau toate nădușelile. Se-nvîrtea sala cu el. Cîit al zice pește, mîncă l-a umflat ca o bute. Era aproape leșinat. Dar fecioreasca tot a dus-o pînă la capăt, de nimeni n-a băgat de seamă nimic. Apoi, după ce furta aplauzelor a conștientat, a fost dus la urgență...

Cînd se povestește această întâmplare Alexandru Tava lăca. Pentru ca la urmă să zică și el, pe glas potolît, doar atît: „Cum era să-mi fac satul de risul lumii? Ori feciorii!”

Zece copii are și toți sînt încadrați în echipa de dansuri; și cei mari, și cei mici, deopotrivă. Tre-cînd dealul, le spun și celor din Zaul-de-Cîmpie povestea. Nevoind să se lase mai prejos îmi zic astăzi: „Pe la noi, în schimb, avem oameni care, cînd e vorba de cititul cărților din bibliotecă, nu se dau pe oricine”. Bibliotecă lor are cîinci mii de volume. Cînd am mai umblat pe-acolo — să tot fie vreo doi ani de-atunci — în rafturi nu se găseau încă decît vreo mie de volume. Tre-cînd, în vara lui 1944, prin acel sat și interesindu-mă la preot, mi se spusese cît în Zaul-de-Cîmpie toată biblioteca n-avea decît o sută de cărți.

(Sus, pe deal, lucește în bătaia soarelui acoperișul unui castel cu turn. A fost al baronului. Iar țărînile de pînă precuma lui erau,

toate, moșie boierească. Cel mai mulți dintre oameni slugăreau. Și mai înainte fuseseră lobagi. Ceea ce spun nu-i din cărți. Sînt lucruri pe care le-am văzut cu ochii. Cînd apărea acel stăpîn al locului, căciunile zburau de pe capetele oamenilor, peroc ar fi avut aripă. Îmi aduc aminte și azi de spinările încovoate, în semn de supunere, de bicul lo-gofătului, de maghernițele în care locuia servitorimea. De tur-tițele de mîlai cele slugilor. Îmi aduc aminte ca acum de clipa în care opsișii cei lipsiți de pămînt au pus stăpînire pe mo-șia boierească...

Intrasem, prin 1940, într-una din casele arătoșii din acel sat: patul de scînduri era așezat pe niște pari de salcie înfipti de-a dreptul în pămînt. Cînd pe fe-mele o copleșea amărăciunea, mucalitul de bărbat cădea să o consoleze: „Lasă, măi femeie, că-or veni ele și zile mai bune! Nu vezi că-ai înmugurit pînă și piciorarele patului?” Omul îmi arătase și mie, rîzînd, că într-a-dăvăr pari de salcie ce închi-puiau piciorarele patului înverzi-seră de-a binelea. „Sema bun...” grăise bietul om.

Semnele vremii: turtuna din inimile oamenilor, durerea ce umpluse toate cupele, pari de salcie ce înverziseră de-a bine-lea arătau, toate, spre August...

SUTÓ András

Desen de Iura CALĂRAȘU

pe care l-a învîțat carte cu 20 și 30 de ani în urmă, să mai stea de vorbă cu oamenii în mijlocul cărora și-a început apostolatul. Dar recoderea școlii i-a adus în memorie și amîn-tirea războiului.

— Aici e școala veche, s-a oprit el în fața unei clădiri în care e acum grădinița de copii, iar alături o sală de cinematograf. Aici erau hîncile, iar acolo catedra. Pe șirul din mijloc stăteau 10 băieți: Florea Tăranu, Nenu Florea, Chiulescu Florea, Popa Radu, Pirou Marin, Ioanov Florea, Stancu Iulie, Cristea Gheor-ghe, Gîscă Petre, Turmac Petre.

Războiul l-a prins la vîrsta mili-tăriei și a fost dus în toți pe front. Gîscă Petre s-a întors cu piciorul tă-iat, iar Turmac Petre fără un ochi.

— Și ceilalți? — Cei alții nu s-au mai întors — vorbi învîțătorul cu glas coborît. — Nici unul? — Nici unul!

Copiii veneau la școală, femeile se duceau la cîmp, zilele păreau să fie liniștite și, deodată, din liniștea aceea cădea ca un trăsnet vestea în-spămintătoare:

— A murit al lui Nenu!... Și-al lui Radu!... Și-al lui Stancu!... La opt elevi de-ai mei le-au fost strigate numele în felul acesta. Cînd a murit Florea Tăranu, am simțit că se prăbușește acoperișul. El fusese pre-miantul școlii, ar fi vrut mult să în-cepe dar era prea sărac. A rămas în sat, s-a însurat, dar venea mereu să-mi caere cărți. Nu se poate! — fișa necasta lui, Păuna, smulgîndu-și părul. Domnule învîțător, interesea-

bucuros învîțătorul, căzîndu-și foștii elevi ocupîndu-se de lucruri atît de serioase. Și cum merg treburile? Președintele îi explică, precum odî-nară la tablă, că trebuia merg bine, cooperativa este multîntî-nonar, numai în anul acesta va obține un venit de aproape 400000 lei. Are sute de vite, de porci, mii de oi, recolta este foarte bună... Avem în sat familii cum este cea a lui Ma-rin Tuinea, îi dă președintele un exemplu, care au dus acasă și cite 200 de duble de griu.

— Și tu, Cornel Leșanu? — Eu sînt mecanic-șef.

Învîțătorul clipește, parcă neîn-te-legîndu-i misiunea: „Adică cum, Leșanu Cornel?”

— Păi n-avem atîtea motoare și mașini, moară cu ciocanele, moară de bîțut porumb, motopompe, tocători, trioare, autocoamane? Nu tre-buie ele îngrijite?

Fața învîțătorului tresăla de emo-ție. Își rotește privirea peste saivane, întrebă ce fel de rasă sînt porcii, măsura în palma mărimea boabelor de griu din muntele răsturnat în magazie.

Măi băieți, îmi dați o mare mulțumire, le spune el.

Coborîm o uliță; învîțătorul se oprește la o casă și la alta, frumos construite, impecabile cu zugrăveli — A la lui Dragomir Florea.

— A la lui Dragomir Florea. Și antene de radio și televizor și in-treabă mereu: — Și asta? — A la lui Dragomir Gheorgha.

gaz și radio și sint și multe televi-zoare.

Doi tineri ne salută și trec mai de departe.

— Cine sînt băieții Asta, Leșanu P? — De-aici din sat. Sînt studenți la București. Au venit în vacanță.

— S-a umplut satul de studenți și de elevi și în vara asta, spune Drăghia.

...Stăruie o clipă de tăcere. Se gîndesc oare la tineretea lor tre-cută?

Leșim în cîmp.

Aici erau băieții, începe învîțătorul arătînd cîmpia ce se așterne pînă la Dunăre punctată de moto-pompe, de aspersoare, de instalații de irigare. În timpul inundațiilor orăciun broaștele în curtea școlii. Acum ce cultivați aici, Ghinea?

— Gritu, porumb, orez, bumbac... — Orez și bumbac? Ați ajuns de-partee, se miră fostul lor învîțător. Adică, își ia el seama, ce mă mir? Asta a fost totdeauna sat de oameni harnici; numai că nu prea aveau ce face cu hîrnicia. Fără pămînt...

— Uite și turmele, zice Alcea. A-vem oameni vrednici și aici.

Fața învîțătorului respiră bucu-ria. S-a făcut tîrziu, trebuie să ple-căm. Se mai abate totuși o clipă pe la școala cea nouă. E o clădire mare cu patru săli de clasă și laborator, ridicată cu trei ani în urmă. Să îl corbă cu directorul, Eughenie Er-bașu, fostul său elev, se interesează cîți copii au reușit anul asta la liceu și la școlile tehnice. Află că astăzi

număr, care duc în zeci de țări ale lumii fama vagoanelor și strungurilor plămădite la Arad, se îndallesc înaintea de lucru sau după lucru aici, pe ma-lurile Mureșului. Ioan Tîpei sau Iosif Jivoi, primul de la Uzina de vagoane, al doilea de la Uzina de strunguri, își aduc a-minte de „celălalt Mureș”, sau de „celălalt aeroport”, doar atunci cînd cite un reporter întorcînd roata mare a timpului. Atunci evocă ei luptele purtate de detașamentul „Păuliș”, primul, și de muncitorii înarmăți, cel de-al doilea. În rest, adaugă în fiecare zi o picătură fluviului de price-ri și de hîrnicie din care se nase strungurile și vagoanele ară-dene. Pe malul Mureșului, își sint, ca și ceilalți, o trăsătură de penel a peisajului uman, numit „bîhnă și bunastare”.

În zorii zilei, gara Aradului reverasă înspre uzine un torrent de oameni; seara îi absorbă. Trenurile vin și pleacă, peoanele se umplu și se golesc ritmic. Peșoanele gării care acum 23 de ani era un morman de ruine fumegînde.

Aradul industrial s-a ridicat din ruine sau s-a ridicat, pur și simplu. Cînd treci prin halele Uzinei de vagoane și-e cu neputință să-ți imaginezi lanurile de por-umb ce se întindeau acum două-zece de ani pe aici. După cum nu poți să evoci cu ușurință nici micile ateliere dispărute care au fost nucleul actualiei Uzine de strunguri.

Aici, la Uzina de strunguri, am văzut, în producție de serie, ul-tima și cea mai de seamă reali-zare a colectivului: strungul cu comandă automată prin impulsuri electromagnetice. Același magne-tofon și aceeași bandă care păstrează inflexiunile vocii lui Baco-via sau curgerea gravă a viorii lui Enescu comandă, ca o încununare a virtuților tehnice arădene, strungul C.P. 400. De la turnarea pleselor și pînă la finisaj, de la primul bloc de metal încandes-cent și pînă la ultima pensulă de vopsea pe care o primește, strung-ul arădean trece prin mîini des-toinice, priceputu-și constituindu-se la sfîrșit ca o victorie tehnică ce conferă prestigiul industriei noastre în țări de pe trei conti-nente, unde este exportat.

Ceea ce te reține în primul rînd la Uzina de vagoane — altă mare uzină ridicată pe ruinele lăsate de război — este impresia de modernitate a locurilor de muncă. Utilajul de înaltă tehni-citate, organizarea fluxului de producție în scopul obținerii unei productivități și eficiențe maxi-me, varietatea produselor, căută-rile permanente sint climatul fi-ressc în care se desfășoară activi-tatea uzinei; ele sint totodată semne concludente ale etapei în care se află întreprinderea. Vagoanele de la Arad sint produse competitive pe piața mondială. „Arad” devine tot mai mult o marcă de garanție.

În amiezile toride de august, schelele constructorilor dinamizează peisajul. Se construiește mult — și în unul din semnele dis-tinctive ale orașului este convie-tuirea firească dintre arhitectura maiestuoasă a secolelor trecute și zveltețea noilor zidiri. În orașul metalelor și al florilor, seme-nel istoriei și semnele prezentu-lui se întrepîndrînd la fiecare pas. Un august de pace le unifică.

Un august de pace trece prin marea de arbori, de arbuști și de flori care potopesc orașul și prin forfoata voioasă a multîmilor du-minicate de la Insula Mureșului. În august, podgoriile din jurul Aradului pregătesc sîrbătoarea autumnală a strugurilor și a vi-nului. Soarele verii se prelungește pe sine în roade și în nectar. În-tre zidurile Palatului culturii, fi-larmonica păstătește valurile de armonii ale unei noi stagiuni, iar actorii se străduiesc să descifreze destinele pe care le vor reface, seară de seară, sub lumina re-lectorilor.

În august, școlile Aradului cu-nosc rîvna zăvarurilor și a timpla-rii. Se apropie ziua în care ele se vor umple de larmă și de cin-tece. Stadionul își așteaptă mul-țimile; parcul este locul de des-fășurare al unui etern campionat de șah la care participă numai jucătorii între 7 și 70 de ani; co-fetăriile și sălile de dans ale Ara-dului vibrează de tinerete.

Pe malul Mureșului, august '67 trece printre strunguri și vagoane, printre schele, printre flori și bucurii cotidiene.

„Ale turnurilor umbre peste unde...” Umbrele marelui hotel cu 11 etaje sau ale noii hale de la Uzina de strunguri nu ajung pînă la Mureș. Cum nu ajung nici um-brele noilor blocuri de locuințe, cum nu ajung nici umbrele pala-tului Aradului, renovate în anii din urmă, nici cele ale școlilor noi. (Cum, de fapt, nu ajung nici celebrele umbre cîntate cu un veac în urmă.) Dar imaginea lor nu se poate desprîși de aceea a arterei de apă a orașului. Aici, pe malul Mureșului, vibrează zeci de mii de destine umane care, un-deva, se unesc într-unul singur: un destin colectiv străjuit de cu-vîntul „pace”.

„Pe aeroportul din Arad deco-lează și aterizează avioane de că-lători. Pe străzi se plimbă copii. În uzine se construiesc strunguri și vagoane, se țese pînă. E un august de pace. Mureșul curge în pace, dinspre pace, înspre pace, fără odihnă, fără uitare, fără somn”.

George-Radu CHIROVICI

-PE UN ITINERAR DE RĂZBOI

Strălucirea de azi a Văii Prahovei

„Toată Valea Prahovei de la Cim-pina la Ploiești, din valea Ialomiței pînă în valea Teleajenului și de acolo mai departe pînă în valea Bu-zăului are o mare de foc. Nori groși și negri se ridică deasupra flăcă-rilor, ei învîlură întreaga regiune într-un zăbranic negru, atît de gros încît întuneca lumina soarelui”. Im-aginea aceasta e reproducă dintr-o monografie mai veche despre Mo-reni (Ioan Gh. Bucur, I. Negoescu-Bucur, „Moreni”, București, Inst. de arte grafice Răzărîtul, 1926, pag. 333) și e se referă la ravagiile pri-mului război mondial. Sub acest sîmbru arc apocaliptic trupele în-vadatoare au luat calea spre Bucu-rești...

Am evocat vechea priveliște, însă nu de dragul unei introduceri „de atmosferă”, ci pentru a arăta, în mod plastic, ce s-ar fi putut întîm-pla în aceste locuri, după aproape 30 de ani, în august 1944, dacă nu le-ar fi apărut forțele patriotice. Cîci printre obiectivele pe care le făceau hitleristi, pentru a-și realiza planul de război, figura și distru-gerea Prahovei petroliere. Dar a-cesta porniri aveau și un important rol strategic. Iar hitleristi aveau și mijloacele necesare de a-și îndeplini intențiile: 25000 de soldați, înar-mați, ocupînd poziții fortificate în localitățile petroliere.

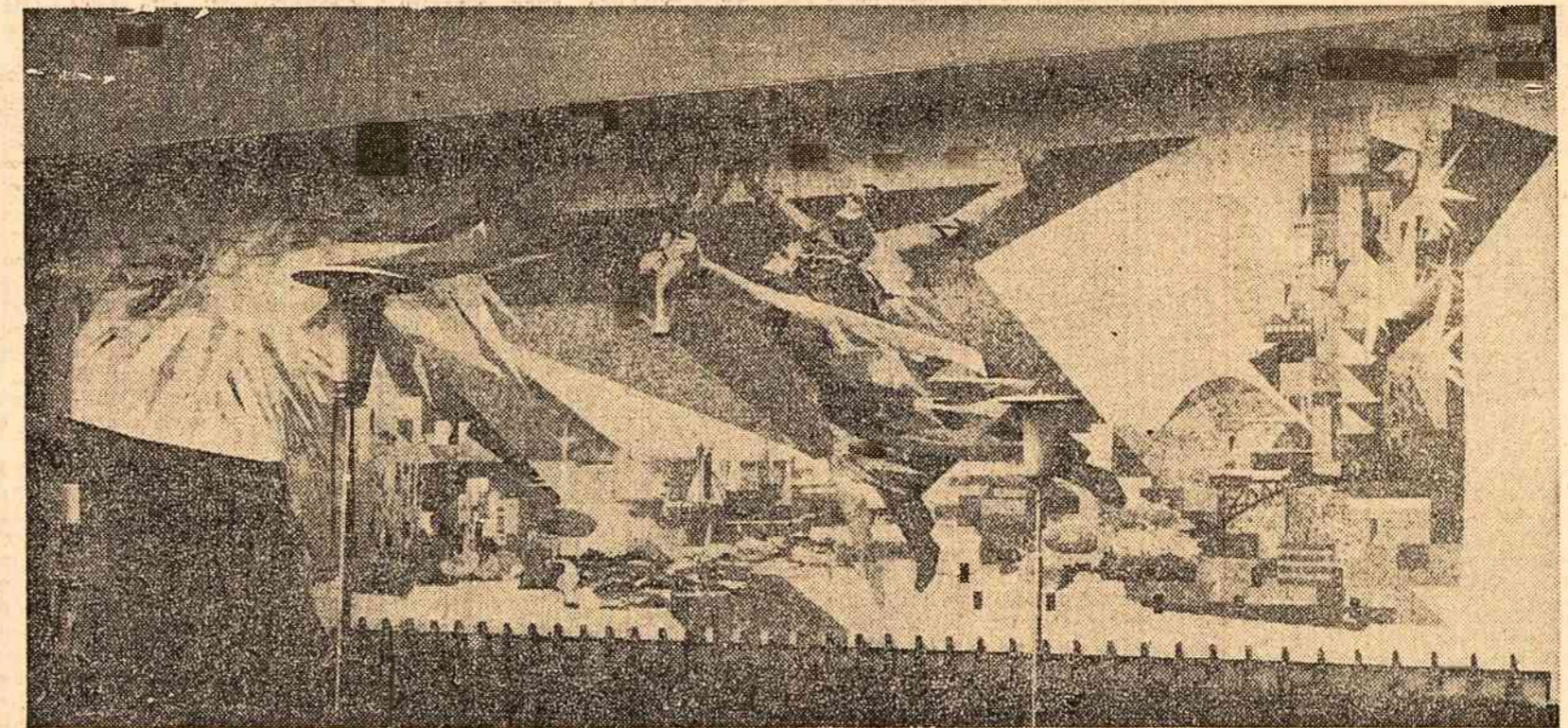
Dar asupra lor s-a dezlănțuit un asalt fulgerător, nedîndu-le posibili-tate, nici o clipă, să „aibă inițiativă”. Și de aceea tragedia ce se pregătise n-a mai avut loc. S-a desfășurat — dimpotrivă — o e-popee. Eroii ei: trupele române din corpul 5 teritorial (sub comanda generalului C. Vasiliu-Răscanu), for-mațiile de luptă patriotice, petroliști, populația schelelor. Boldiști, Băicoi, Cîmpina, Moreni — nume de loca-lități petroliere, au rămas în istorie și ca nume de locuri în care s-a luptat. Și dacă n-a izbucnit un pîr-jol general cu „nori negri și groși”, au fost jertfe omenești și distrugerii. Tunurile germane care supraviețuiau cerul și-au întors surile de foc asupra caselor, coloniilor muncito-rești, rezervoarelor inflamabile. A fost un război care a lăsat ruine, văduve, orfani. Ploieștiul se numără printre orașele românești grav sinis-trate de război.

Și iată că astăzi... Am zburat nu de mult deasupra Văii Prahovei, cu o cursă aeriană. Am contemplat-o, tot recent, de pe un vîrf de munte. Am străbătut-o, la înălțimea solu-lui, cu trenul cu autobuzul, cu pa-sul. Vreau să spun că am cercetat din cele mai diverse unghiuri vechiul teatru al luptelor de acum 23 de ani. Valea Prahovei petroliere, nu numai că și-a vindecat rînille, nu

numat că „s-a dezvoltat vertiginos” cum afirmă reporterii, mai mult: Valea Prahovei a căpătat o nouă di-mensiune. În primul rînd, deoarece ea constituie în cadrul întregii in-dustrii petroliere, a cărei arie s-a extins în toată țara, — un centru de cadre calificate, de înaltă experien-ță, de „concepție”, aici fiind ampla-sate, o seamă de institute de pro-iectări, de cercetări științifice, de în-terprinderi specializate în operații de mare tehnicitate (cimentări, carotaj radioactiv).

În jurul Ploieștiului, altădată fumegînd, au apărut noi constelații: rafinării de petrol și petrochimice. „Steaua” cea mai celebră a Văii Prahovei, în acesti ani, se numește „Brazi”. Ea constituie o replică, într-un mod nou, față de o altă stea celebră a petrolului prahovean, care a strălucit „între cele două războaie”. Numele ei a fost: Mo-reni. Cea mai îmbelsugată și mai productivă șelchă din țară, cu fai-mă și peste hotare. Dar a fost o strălucire și o celebritate tragică. A-prig disputată de marile imperii ale monopolurilor petroliere străine, ex-ploatată pînă la epuizare, pînă în fiecare clipă de incendii. Celebrele focuri de „în Moreni”. Unul din se-meniștea focuri, cel mai mare care a durat cîtiva ani, constituind sim-bolul acestei străluciri tragice.

Strălucire mai mare au Brazii de astăzi. Ziua în bătaia soarelui par de argint, pe cînd noaptea — niște imense constelații. Pentru oamenii

Jules PERAHIM și Ștefan CONSTANTINESCU

Mozaic faianță (Casa de cultură din Mangalia)

de specialitate, această strălucire în-seamnă tehnică nouă, modernă, in-stalații automatizate, construcții de concepție și fabricație românească, procedee ultra-moderne de nivel competitiv cu străinătatea, — cu un cuvînt realizări care inspiră încre-dere în forțele noastre proprii, min-drie.

Pentru artiști și în special pen-tru pictori aceste sentimente iau ex-presii coloristice. Am văzut nenu-mărate pinze, tratate în cele mai di-verse stiluri, — de la reproducerea exactă a rafinării pînă la figurarea ei prin simple puncte abstracte de lumină. Din toate însă m-a izbit a-ceeși senzație de strălucire. Aș numi-o „strălucirea Brazilor”. Iată replica de azi — îmi spun de cite ori văd o asemenea imagine plasti-că — la strălucirea tragică a Mo-renilor de odinioară.

Vasile NICOROVICI

ză-te dumnea, nu se poate să fi murit! Dar eu n-aveam de ce să mă mai interez fiindcă vestea era adevărată, ea venise prin primărie.

În fiecare zi femeile și copiii se sculau cu teama acelor vesti și se rugau să nu fie vorba de-al lor, să se întoarcă și fără piciora, numai să se întoarcă.

La școala cea nouă, printre profe-soare, întîlnim două din fetele lui Florea Tăranu. Cînd le-a murit tatăl, ele erau mici, nu-și aduc aminte războiul. Ascultă intristate povești-ra învîțătorului. În schimb, la se-dîrul cooperativelor de producție hî-trînil învîțător și asaltat de o mul-țime de întrebări:

— Cum să nu! — Frumos mă cînta! Dar de Ioanov, pescarul, dar de Marin Pirou, cel pe care nu-l lua nimeni la matematică?

— Cum să nu, cum să nu! De toți își amintea învîțătorul și fruntea lui se strîngea năpădită de amintiri. Iulie cînta frumos, Ioanov era neîntrecut la pescuit, fiecare a-vea un talent al lui, fiecare ar fi putut fi acum aici dacă n-ar fi tre-cut pe-acolo războiul.

Dinspre poartă vine o motocicletă de încaud și din ea coboară un bărbat fără picior. Învîțătorul îl recunoaște:

— Ce faci, Nicolae Vocheici? Lu-crezi aici? — Sînt contabil șef — suride Vo-cheici, potricîndu-și cîrja.

— De Iulie că-mai amintiri? — Da, Alcea Miron, ce ești la coopera-tivă?

— Zootehnician, răspunde Alcea Miron. Am făcut o școală, am șapte ani în sectorul ăsta.

— Dar tu, Drăghia Radu? — Magazioner, răspunde Dră-ghia.

— Dar tu, Nicolae Turmac? — Eu, contabil.

— Și tu, Păleanu Florea? — Tractorist, iar Marin Beu șef de brigadă.

— Dar tu, Ghinea Marin? — Eu sînt președinte.

— Ce vorbești tu, Ghinea? ride

— Ei, săraci mai erau oamenii ăștia, se miră el, săraci lipiți pămî-n-tului! Și uite-i acum! Ce zici, măi Ghinea?

— Ce să zic? Nu vedeți că tot satul aproape e construit din nou? Cîte case vechi au mai rămas?... Și în fiecare casă e mobilă nouă, e ar-

în locul lui sint 12 învîțători și pro-fesori. Și nu se poate abîine să nu treacă încă o dată pe la școala veche, murtoră, în trecut, a unor tragice întîmplări, în astăzi a altor luminoase transformări.

Vasile BĂRAN

La Arad, august de muncă, de pace, de bucurii

„Peste cîteva minute vom ater-iza pe aeroportul Arad. Stimați pasageri, echipajul avionului...” Vocea caldă a stewardesei acop-eră pentru o clipă vibrația pre-lungă a motoarelor. Privesc prin hublou. Sub noi, linia moale a Mureșului se desface în unduire molcome. Deslușim calma curgere a rîului și rugăciunea stînsă a sălciorilor ce sîrăută apa. E un ceas de tîhnă pe care numai elicea avionului nostru îl colorează o vreme... Și Mureșul rămîne undeva, într-o parte, și sub noi începe să luneca ameiților poteca de be-ton a aeroportului.

„Vin de departe, din tîrîmuri de glorie și de moarte, vocile. Aici, pe aeroport, în augustul de foc, de sînge și de nădejde, ostașii legendarului detașament „Păuliș”, elevii școlii de subofițeri din

Radna, au ridicat în fața crucilor încirigate, zugrăvite cu catranul urii pe avioane, pe tancuri, pe su-flete, strigătul pîrîntorilor lor de pe cîmpurile Mărășeștilor: „Pe aici nu se trece!” Și nu s-a trecut. Un august și un septembrie de foc au înroșit apele Mureșului; sînge o-menesc a curs în ceas de zi și în ceas de noapte, amestecîndu-se cu valurile rîului...

„Și cu valurile vremii. Doar ochii amintirii desfac pinzele te-murătoare ale timpului pînă a-colo, pînă la țesătura zilelor cu tunuri și mitraliere. Astăzi, pe malul Mureșului, august '67 a adus un întreg popor de trupuri bronzate, de tinerete cloocitoare, de risete și de vigoare. În aceste zile, Mureșul este artera pe care simți cel mai exact pulsul orașu-lui. Lăcătușii, strungarii, fre-zorii, rabotorii, mii și mii la

SOSIREA UNEI DELEGAȚII GUVERNAMENTALE ECONOMICE A R. D. VIETNAM

Luni la amiaza a sosit în Capitală o delegație guvernamentală economică a R. D. Vietnam...

de Stat al Planificării, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Valentin Steriopol...

O delegație a Asociației de prietenie sovieto-române a sosit în Capitală

Luni la amiaza a sosit în Capitală o delegație a Asociației de prietenie sovieto-române (A.P.S.R.)...

ski, președintele Filialei A.P.S.R. din Cernăuți, prorector al Universității din Cernăuți...

La chioșcuri și standuri ale difuzării presei găsiți începînd de astăzi SUPLEMENTUL SPECIAL DE 23 AUGUST

editat de redacția ziarului „Scînteia”

ÎN CUPRINS:

- anchetă cetățenească privitoare la ROLUL COMUNIȘTILOR ÎN DESTINUL ROMÂNIEI
fragmente inedite din volumul al II-lea al ROMANULUI „ȘOSEAUA NORDULUI” de Eugen Barbu
episoade emoționante din bătălia poporului român împotriva fascismului...

- specialiști străini și români dezvăluie una din consecințele progresului industrial modern: POLLUAREA ATMOSFEREI. Ce efecte au maladiile văzduhului asupra vieții fiecăruia dintre noi?
schită de monografie literară a unui ORAȘ ROMÂNESC în plină transformare
satiră și umor. Schițe, folietoane, anecdotă, caricaturi realizate de Gopo, Tudor Mușatescu, Neagu Rădulescu, Eugen Taru, Nicuță Tanase, S. Fărcășan.

48 de pagini în culori, bogat ilustrate

Prețul 6 lei

În zilele de sărbătoare

Sărbătoarea eliberării prilejuiește anul acesta variate manifestări culturale artistice...

loc la Casa de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu unde s-a organizat...

EXCURSII

Comisiile de turism ale tineretului au înregistrat un mare număr de excursii. Peste 1000 de tineri din raionul N. Bălcescu...

ÎN CAPITALĂ

Pe estradă din piața Gheorghe Gheorghiu-Dej, în seara zilei de 23 August, programul va fi susținut de o fanfară a M.F.A....

A doua zi, joi, programul va fi prezentat de o fanfară a M.F.A., ansamblul „Festivitate”...

LA TEATRELE DE VARĂ

Seara Teatrului de vară din parcul „Herăstrău” va reuni miercuri seară, sosești ai opereite bucureștene, Ansamblul M.A.I....

ÎN PARCURI ȘI PADURI

Bucureștenii vor avea prilejul să urmărească și în parcurile orașului diferite programe artistice...

SERBĂRI CIMPENEȘTI, CARNAVALURI ALE TINERETULUI

Tinerilor, mai ales, le sînt rezervate variate posibilități de distracție: programe de estradă etc.

Tradiționalele carnavaluri, în tovarășia măștilor și a bunei dispoziții, vor reuși, circa 18.000 de tineri bucureșteni...

ÎN REGIUNEA HUNEDOARA

În după-amiaza zilei de 23 August, în orașele și satele regiunii Hunedoara vor avea loc tradiționalele serbări cimpenesti...

SUCEAVA

În centrele raionale, orășenesti și în alte localități din regiunea Suceava vor avea loc spectacole culturale-sportive, carnavaluri ale tineretului...

GALAȚI

Pe cheiul Dunării, în parcul plimburilor, la Tiglina și în alte cartiere ale orașului Galați vor prezenta programe artistice...

ORADEA

Pe scenele din parcuri, la strandul tineretului și la băile Felix vor avea loc manifestări culturale-artistice...

TÎRGU MUREȘ

În locurile tradiționale de petrecere ale țirgurenilor — Platoul Cornesii, Piața Onesti, cartierul Remetea și pădurea Văluenilor — vor prezenta spectacole...

Orarul magazinelor din Capitală

În zilele de 22-24 august se produc unele modificări în programul de funcționare a unităților comerciale din Capitală.

Marți, 22 august: Unitățile de produse alimentare care au un singur schimb vor fi deschise între orele 7-11 și 15-21...

Miercuri, 23 august: Toate unitățile comerciale vor fi închise, cu excepția centrelor de desfacere a laptei și a ghetelor...

Joi, 24 august: Halele și pietele, precum și unitățile alimentare vor funcționa după orarul zilei de duminică.

23 AUGUST

(Urmare din pag. 1)

semnificația istorică de zi a libertății, prin semnificația contemporană de sărbătoare a victoriei noastre pașnice...

23 August este astfel, în fiecare an, o zi de apei și bilanț. Descoperindu-ne în fața obeliscului eroilor, cinstind memoria aceluia ce și-au jertfit viața pentru libertate...

noastre, despre fața cea nouă a patriei, din an în an mai frumoasă și mai strălucitoare. Față de toată cetatea luptat pentru săvîrșirea istoricului act de la 23 August...

Aflată la răscrucea verii și la răscrucea istoriei noastre, ziua de 23 August — ziua națională a poporului român — va rămîne mereu ziua cea mare a roadelor, a bucuriei, a împlinirilor.

Table with TV schedule for August 22 and 23, listing programs like 'Împliniri', 'Emisiune pentru copii', 'Fata și soarele', etc.

Table with TV schedule for August 23, listing programs like 'Transmisiune de la parada militară', 'Emisiune pentru copii', etc.

Table with TV schedule for August 24, listing programs like 'Pentru copii', 'D-ale vacanței', etc.

DEMNITATEA CULTURII ROMÂNEȘTI

(Urmare din pag. 1)

votului nu stăteau niciodată sub semnul certitudinii. Dacă am medita mai adînc asupra intelapului popular, am vedea cîte zicale nu închid în lacunismul lor fragilismul acelei vieți...

Așa se explică puterea uneori neferocă a cîtea zicală pînă în cele mai mici amănunte totuși, de a căuta cuvîntul, linia, nuanța, tonul care se exprimă exemplar și deplin elocvent...

superficialitate și de frivolitate. Arta ca joc și scop în sine n-a fost străină totdeauna. Și cei care au înțeles prima această adevăr au fost artiștii care au practicat-o...

Aceste cîteva gânduri sînt prilejite de o privire retrospectivă asupra culturii noastre de demult și de azi care pune permanent în evidență organelor dezvolțării...

UNITATEA ENERGIIILOR ȘI ASPIRAȚIILOR

(Urmare din pag. 1)

Am fost maror, cu privirile și inima mea, la asemenea vizite și cel mai mult m-a impresionat schimbul de simțiri, pregnant, viu, puternic. Emoția mamelor și copiilor noștri, și a mea, și a tinerilor, și a bătrînilor, simțirile acelea nobile, calde, generoase...

Zeci de mii, sute de mii, milioane de oameni, milioane de cetățeni ai patriei au dăruit în aceste zile conducătorilor noș-

tri și conducătorii noștri le-au dăruit lor sinceritatea și dorințele de frumusețe, și încrederea pasionată în destinul liber, frumos, înalt al omului...

Sub acest semn s-au purtat toate discuțiile și, în închinarea simplă cu țărani, muncitori, ingineri, în închinarea populară sau în închinarea cu nivelul de partid, oamenii simțeau cum crește în ei răspunderea, trăiau toți la unison această răspundere, pentru că dincolo de problemele concrete care se discutau, dincolo de soluțiile care se găseau prin schimburi de idei și păreri, dincolo de toate acestea vedeam, simțeam și trăiam grija pentru țara și pămînturile acesteia, pentru oamenii ei, pentru viitorul lor...

tului nostru; și se simțea acolo cîte înțelepciunea, capacitatea conducătorilor noștri de partid și de stat, pasiunea cu care este slujit idealul de progres și justiție umană...

Și în fiecare din aceste vizite, secretarul general al partidului nostru, ca un semn împede de respect pentru toți cetățenii țării, a expus politica partidului și statului nostru în problemele interne și externe, principiile fundamentale ale acestei politici, cursul ei, perspectivele ei de viitor. Putem spune cu glas tare că aproape nu există cetățean în această țară, care să nu fi auzit direct, în închinarea lui concretă, vie cu conducătorii poporului nostru, problemele care frământă națiunea noastră...

viața internațională

Manifestări în întâmpinarea lui 23 August

VARȘOVIA 21. — Corespondentul Agerpres I. Dumitrașcu transmite: La Varșovia a avut loc duminică deschiderea „Zilelor culturii românești”, organizate în cinstea zilei de 23 August. Cu acest prilej, în frumosul parcuri sovietic Bielan, ansamblul „Fenița” a dat un spectacol mult aplaudat de numerosă publică. Tot aici a avut loc o seară consacrată României în cursul căreia scriitorul Przemyslaw Burcher, a cărui carte despre România se află sub tipar, a împărțit cu cei prezenți impresii culese din țara noastră.

Programul a fost completat de un concurs despre România și de prezentarea filmului „Vacanță la mare”. Au fost expuse totodată standuri de cărți și fotografii.

Au fost de față membrii ambasadei Republicii Socialiste România în R. P. Polonă.

LONDRA 21. — Corespondentul Agerpres Liviu Rodescu transmite: Cu prilejul zilei de 23 August, Vasile Pungan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra, a oferit duminică un cocktail la care au participat numeroși cetățeni de origine română stabiliți în Marea Britanie. În fața stăruinței ambasadorului român a vorbit despre însemnătatea zilei de 23 August pen-

tru poporul român, evocând transformările profunde petrecute în viața țării, avântul dezvoltării economice și sociale, înflorirea științei și culturii, contribuția României la dezbaterile marilor probleme internaționale.

În cadrul întâlnirii, desfășurate într-o atmosferă caldă, prietenoasă, a fost prezentat filmul „Dacia”, care s-a bucurat de un deosebit succes.

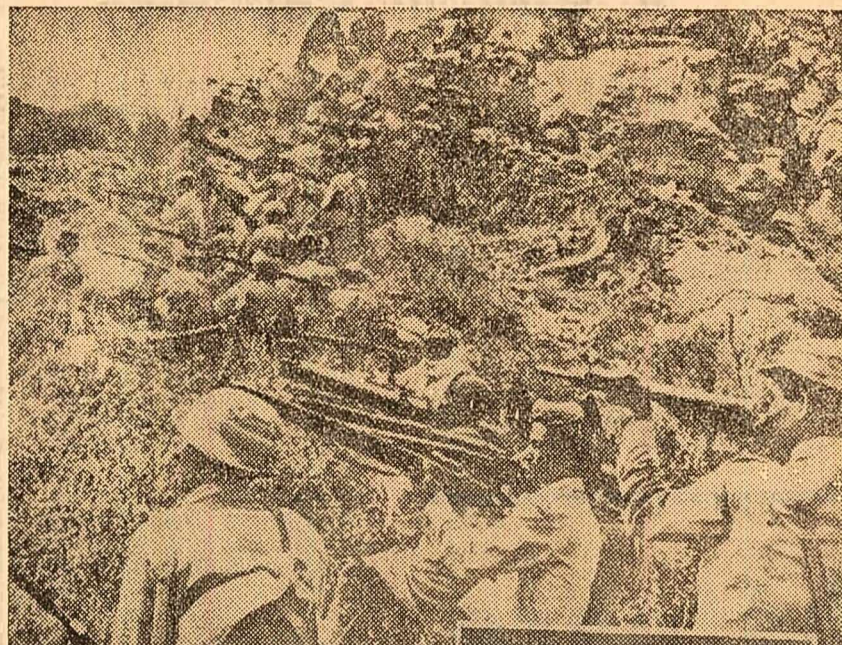
PHENIAN 21 (Agerpres). — Cu prilejul zilei de 23 August, la uzina siderurgică din Kansun (R. P. D. Coreeană) a avut loc o adunare festivă. Au fost de față Nicolae Popa, ambasadorul Republicii Socialiste România în R. P. D. Coreeană și membrii ai ambasadei. În numele colectivului de muncitori al uzinei, directorul Kim Don Iun a transmis un salut frățesc poporului român cu prilejul sărbătorii sale naționale. El a exprimat, totodată, dorința poporului coreean de a dezvolta în continuare relațiile de prietenie și colaborare cu poporul român. A luat apoi cuvântul ambasadorul Nicolae Popa, care a vorbit despre semnificația zilei de 23 August, precum și despre succesele obținute în ultimii ani de poporul român în construcția socialistă a țării.

„O demonstrație de virtuozitate” Succesul ansamblului „Rapsodia Română” la Leningrad

MOSCOVA 21. — Corespondentul de la Grigore Cuza: Ansamblul „Rapsodia Română” și-a încheiat seria de cinci spectacole prezentate la Leningrad.

„Spectacolele „Rapsodiei Române” — a declarat Grigori Poleacek, regizorul principal al „Lenkontertului” — îndreptătesc pe deplin elogiile ce li se aduc, entuziasmul publicului. Programul este realmente magnific, o demonstrație de virtuozitate, de măiestrie artistică. Am fi nelipsit de bucurioși dacă vom avea prilejul să ne reîntîlnim cu artiștii români la Leningrad.”

„In cîntecele și dansurile interpretate de acest ansamblu — a arătat maestrul coregraf Piotr Gusev într-un interviu acordat agenției TASS — se oglindesc sufletul unui popor care tubeste munca și se bucură de viață”. El a relevat contribuția adusă la succesul spectacolelor de către maestrul G. Popescu-Județ, de care prilejul a avut ocazia să se întâlnească la Leningrad. Membrii ansamblului au fost întâmpinați de reprezentanți ai Ministerului Culturii al U.R.S.S., ai Sovietului orașeneș Moscova, ai „Goskontertului”, oameni de artă și cultură, ziaristi.

În cursul ultimelor zile, acțiunile inițiate de patrioții arabi au cîmpănit o vigoare deosebită, transmise din Aden corespondentului agenției France Presse. Violente schimburi de focuri au fost înregistrate în cursul nopții de duminică. Cele mai puternice au fost înregistrate în cartierele Othman și Mansoura, situate la limita deșertului și considerate de către trupele britanice ca locuri extrem de primejdioase.

Intensitatea acestor acțiuni a determinat autoritățile engleze să ia „măsuri draconice de securitate”, după cum scrie corespondentul agenției civile. Nici un militar britanic, și cu atât mai puțin o persoană civilă, nu are voie să circule singură într-un automobil sau un alt mijloc personal de transport, nici măcar în timpul zilei. În clișeu: Patrioții din Federația Arabiei de sud pe o poziție de luptă.

SE LĂRGESC ȘI SE DIVERSIFICĂ RELAȚIILE ROMÂNNO-IRANIENE

De nenumărate ori am auzit pronunțându-se cuvîntul „prietenie” în decurs de numai o săptămînă, cît a durat vizita oficială în țara noastră a ministrului de externe iranian, Ardeshir Zahedi. Frecvența sa în convorbirile sentimentale ce și le nutrește reciproc, de secole, popoarele român și iranian — exprese a comunului aspirațiilor lor de pace și progres. Raporturile actuale dintre cele două popoare reprezintă o realitate calitativ nouă, acționând ca punți de apropiere, forțate prin măsuri concrete de o parte și de alta. O contribuție de seamă în acest sens au adus-o vizitele reciproce ale conducătorilor de stat români și iranieni.

Programul vizitelor, bogat în conținut și variat ca activități, a oferit oaspetelui ocazia să cunoască nemijlocit aspecte din viața și preocupările poporului nostru. În timpul șederii în România, dl. Ardeshir Zahedi a fost primit de către secretarul general al P.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, de președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer. Convorbirile cu conducătorii români au prilejuit un schimb rodnic de vederi asupra relațiilor dintre România și Iran, precum și asupra problemelor internaționale actuale. De asemenea, ministrul iranian a avut convorbiri cu ministrul român al afacerilor externe, Corneliu Mănescu. Convorbirile româno-iraniene s-au desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie și înțelegere reciprocă. S-a relevat cu acest prilej că relațiile româno-iraniene cunosc un curs ascendent, în interesul ambelor popoare, al cauzelor păcii și colaborării internaționale. Într-un timp relativ scurt au fost întreprinse numeroase acțiuni pe plan economic, politic și tehnico-științific cu scopul de a dinamiza cooperarea multilaterală, avansată și ambelor țări. S-a constatat cu satisfacție că lărgirea continuă a schimburilor comerciale, diversificarea cooperării economice, în cadrul acordurilor încheiate, stimularea circulației de valori materiale într-un sens și în celălalt, făcînd totodată posibilă cunoașterea reciprocă a capacităților creatoare ale popoarelor români și iranieni, sedimentarea prieteniei dintre cele două națiuni. Cu ocazia vizitării Uzinelor de tractoare din Brașov, care livrează „Electroputere” și a uzinelor „Electroputere” din Craiova, ministrul iranian a adresat călduroase mulțumiri pentru calitatea mașinilor și pentru îndeplinirea promptă a prevederilor contractuale. „Avem relații economice foarte bune — a declarat d-l sa la conferința de presă din ajunul plecării — și ele se dezvoltă continuu. Dacă cu aproximativ două ani în urmă schimburile româno-iraniene se ridicau anual la aproximativ 600.000 dolari, ele reprezintă astăzi 15 milioane dolari.”

A cunoscut, de asemenea, o nouă dezvoltare colaborarea culturală între cele două țări. Încă în primăria a fost semnat un acord

de colaborare culturală în scopul unei mai bune cunoașteri a creației spirituale a celor două popoare.

Întreaga evoluție din ultimii ani a cooperării româno-iraniene pe diverse planuri reliefează pregnant caracterul stabil și de perspectivă al relațiilor multilaterale dintre țările noastre.

Convorbirile au scos în evidență că, în principalele probleme ale vieții internaționale, cele două țări au numeroase puncte de vedere identice sau apropiate. Ele au relevat însemnătatea pe care o are dezvoltarea colaborării multilaterale dintre toate statele, indiferent de orînduirea social-politică, pentru crearea unui climat de încredere reciprocă, pentru progresul material și spiritual al popoarelor și întărirea păcii și securității internaționale. Baza rațională a unor astfel de relații, în concepția celor două țări, o constituie principiile imuabile ale respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Încălcarea acestor principii — subliniază comunicatul cu privire la vizita în România a ministrului de externe iranian — constituie cauza principală a creșterii sursei de tensiune și periclităzării pacei lumii. În relațiile dintre ele, România și Iranul aplică în mod consecvent principiile enunțate mai sus — baza trinitică a dezvoltării continue a colaborării lor. „Voluția favorabilă a relațiilor româno-iraniene, în interesul celor două țări, constituie o ilustrare practică și în același timp un exemplu al posibilității și necesității dezvoltării unor relații bazate pe aceste principii între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.”

O caracteristică a dezvoltării sociale contemporane o reprezintă creșterea rolului tîrîrilor mici și mijlocii pe arena internațională, care, prin inițiativa și acțiunile lor constructive, pot aduce o contribuție de preț la cauza desținderii și cooperării internaționale, la rezolvarea problemelor internaționale arzătoare. Pormind de la acest considerent, Iranul și România au depus în comun eforturi la O.N.U. și, în genere, pe arena internațională, pentru promovarea cooperării între state în spiritul păcii și înțelegerii; comunicatul exprimă dorința „În comun de a dezvolta în continuare colaborarea celor două țări pe arena internațională în interesul celor două popoare și al păcii generale.”

Vizita a relevat încă o dată utilitatea contactelor personale între oamenii de stat ai celor două țări, contacte care au devenit o tradiție. Prin întreaga ei desfășurare, vizita ministrului de externe al Iranului, dl. Ardeshir Zahedi, a prilejuit o nouă afirmare a relațiilor de prietenie statornică între cele două țări, a lărgirii cadrului în care se dezvoltă aceste relații, aducînd, totodată, o contribuție pozitivă la cauza desținderii, păcii și cooperării internaționale.

Nicolae POPOVICI

agențiile de presă transmit:

● Evocarea bătăliei de la Mărășești pe ecranele televiziunii franceze ● Conferința de la Bagdad a miniștrilor arabi și-a încheiat lucrările ● Congresul internațional de biochimie de la Tokio

O rubrică consacrată comemorării a 50 de ani de la bătălia de la Mărășești a fost prezentată duminică seara în cadrul emisiunii „Actualități televizate” pe ecranele televiziunii franceze. Au participat soldați și ofițeri francezi. Generalul Chambe, ofițer de stat major al generalului Berthelot, a evocat frăția de arme franco-română, în timp ce erau proiectate fotografii reprezentînd cîteva episoade ale bătăliei de la Mărășești.

Conferința miniștrilor arabi ai economiei, finanțelor și petrolului care s-a ținut la Bagdad timp de șase zile, și-a încheiat lucrările duminică seara. Un comunicat dat publicității la încheierea lucrărilor, menționează că în cursul dezbaterilor, miniștrii participanți și-au declarat în unanimitate de acord cu o serie de „recomandări pozitive menite să ducă la luarea de măsuri eficiente pentru soluționarea situației create în Orientul Mijlociu după conflictul militar izraeliano-arab”. Aceste recomandări, precizează comunicatul, urmează să fie supuse discuției miniștrilor de externe arabi care se vor reuni la Khartoum, începînd din 26 august a.c.

Comunicat iugoslavo-serbian. În comunicatul cu privire la

vizita întreprinsă în Siria de delegația economică iugoslavă condusă de Vasile Griveșcu, secretar federal pentru comerț exterior, se arată că în cursul convorbirilor iugoslavo-siriene a fost examinată colaborarea dintre cele două țări în domeniul economic. Părțile — se spune în comunicat — au examinat, de asemenea, măsurile care urmează a fi luate în scopul sporirii volumului schimburilor de mărfuri, dezvoltării în continuare a colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări, precum și posibilitățile construite în comun a unor obiective economice. Delegația a părăsit duminică Damascul îndreptîndu-se spre Amman.

O expoziție de tractoare și mașini agricole românești s-a ținut în orașul Nitra din R. S. Cehoslovacă. Expoziția este organizată de întreprinderea de comerț exterior „Auto-tractor” și prezintă diverse tipuri de tractoare de 45 și 65 CP pe pneuri și șenile, precum și o gamă variată de mașini agricole. Cu această ocazie va fi prezentat și autoturismul de teren „M-461”, oferit la export de întreprinderea „Auto-tractor”. În timpul expoziției, care va rămîne deschisă pînă la 27 august 1967, specialiștii români prezenți la Nitra vor efectua în fața publicului probe demonstrative cu produsele expuse.

Un plan de colaborare culturală, pe anii 1967—1968, între Somalia și R. P. Chineză a fost semnat la Mogadiscio.

Armata națională congoleză înaintează spre Bukavu. Refuzînd să ia în considerare cele două ultimatumuri lansate succesiv de Jean Schramme, șeful mercenarilor rebeli, președintele congolez Mobutu și-a ordonat unitățile armatei naționale să-și continue înaintarea spre Bukavu, pentru a-și încerca pe mercenarii. Postul de radio Kinshasa a anunțat duminică că trupele armatei naționale congoleze se află foarte aproape de Bukavu. Totodată, a menționat postul de radio citat, o mare parte a populației din localitate ca și din împrejurimi a părăsit orașul pentru a se alătura unităților congoleze.

Populația „celor șase”. Potrivit unui raport publicat la Bruxelles de Comisia Pieței comune, populația celor șase țări membre ale C.E.E. a fost, la sfîrșitul anului 1966, de 184 milioane de locuitori, adică cu 1.000 milioane mai mult decît la 1 ianuarie 1960. Raportul menționează totodată că populația activă a celor șase țări membre ale Pieței comune a scăzut în 1966 de la 74,5 milioane la 73,7 milioane.

Deșchis o puternică furtună s-a abătut duminică asupra regiunii de nord-vest a Italiei producînd mari inundații. La Milano și în alte localități din apropiere, miia de clădiri au fost deteriorate. Circulația feroviară din unele numeroase localități ale Italiei a fost intreruptă.

Schînsahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, a sosit luni la Washington unde va avea convorbiri cu președintele Johnson. După încheierea vizitei în Statele Unite, schînsahul va vizita Expoziția mondială de la Montreal.

Cel de-al 7-lea Congres internațional de biochimie, se desfășoară a peste 4.000 de oameni de știință din 52 de țări ale lumii, se desfășoară la Tokio. Din România participă o delegație alcătuită din conf. dr. Claude Nicolau, directorul Centralului de radiobiologie și biologie moleculară, șefii delegației, Ernest Thomas, corector principal la același centru, Leonid Ababei, profesor la I.M.F. Iași, și Dumitru Florea Ion, conferențiar la Facultatea de biologie din București. Luni a fost prezentat referatul oamenilor de știință români — Ernest Thomas, Al. Cristea și Claude Nicolau — care a fost primit cu un interes deosebit.

Greva muncitorilor portuari din El-Ferrol din nord-vestul Spaniei a intrat în cea de-a doua săptămînă, anunță agenția L'Union Francaise d'Information. Greviștii revendică majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă. Greva a paralizat lucrările de încălzire și descărcarea navelor aflate în rada portului.

Înaltul comisar britanic la Lagos, David Hunt, a fost rechemat de urgență la Londra în vederea unor consultări în legătură cu actuala situație din Nigeria, anunțat a comunicat al ministrului Commonwealthului al Marii Britanii.

Noi arestări în Portugalia. După cum se anunță din Lisabona, în Portugalia au avut loc recent noi arestări în rîndul adversarilor regimului. Au fost arestați mai mulți muncitori din orașele Joao de Madeira, Mariana-Grande și Algarvi, precum și un grup de fermieri, studenți și muncitori din Oporto.

Deșchis o puternică furtună s-a abătut duminică asupra regiunii de nord-vest a Italiei producînd mari inundații. La Milano și în alte localități din apropiere, miia de clădiri au fost deteriorate. Circulația feroviară din unele numeroase localități ale Italiei a fost intreruptă.

INSEMNAȚI DE CĂLĂTORIE

PEISAJE INDUSTRIALE DANEZE

Prof. dr. Vasile RAUSSER

lor și randamentele superioare obținute.

Santierul naval danez producător de petroliere, nave frigorifice, vase cotiere etc., ca și producția de motoare Diesel pentru nave, sînt binecunoscute. După date statistice publicate de Copenhaga, o tre-

10.000 salariați, este o importantă producătoare de motoare Diesel. (La santierul acestor întreprinderi a fost construită și motonava „Transilvania”). În ultimul timp, datorită concurenței din partea firmelor străine, santierul „Burmeister și Wain” își restrînge activita-

și tutunului, în care lucrează peste 13 la sută din salariații industriali. Ramuri importante sînt, de asemenea, industria chimică, farmaceutică, a hîrtiei etc.

Deși țara dispune de mari unități industriale, întreprinderea tipică daneză este de dimensiuni modeste. Din to-

talul de 6.800 întreprinderi (cu cel puțin șase lucrători), numai aproximativ 100 au peste 500 de salariați. Dimensiunile reduse ale majorității întreprinderilor permit ca acestea să se specializeze și să se adapteze cu ușurință exigențelor și variatelor cerințe ale consumatorilor.

Se știe că natura n-a fost darnică cu „Țara dintre mări”, cum i se mai spune Danemarcei. Nedespunînd de bogății naturale subterane, economia daneză este lipsită de o bază proprie de materii prime. Singurele excepții le constituie calcarul, argila, precum și materiile prime agricole. Micile resurse de turbă și lignit existente sînt neeconomice pentru exploatare. Datorită acestor condiții, Danemarca importă masiv materii prime industriale și combustibile.

Cum au arătat interlocozii noștri, în 1965 valoarea importurilor de materii prime și semifabricate, de combustibil și energie a reprezentat peste jumătate din valoarea întregii producții industriale.

Această situație a imprimat o importanță caracteristică industriei daneze, aceea

de industrie prelucrătoare bazată în mare măsură pe importul de materii prime. Gradul final de prelucrare a materialelor prime, forța de muncă calificată și un aparat de producție eficient sînt factori care au permis specializarea pe acest plan și o calitate superioară a produselor — elemente decisive pentru competitivitatea pe piața internă și externă.

Industria țării se orientează în mare măsură spre export, unde este plasată peste un șterf din producție. Iar acest export s-a dublat față de 1960 și triplă față de 1956. Pe primul loc al exporturilor daneze se situează construcțiile de mașini, urmate de produse ale industriei alimentare, chimice, farmaceutice, confecții, nave etc.

★

În toate lucrările pe care delegația noastră le-a vizitat, interlocozii noștri — de la membri ai guvernului, pînă la oamenii simpli din întreprinderi — au avut cuvinte calde de prietenie și de apreciere la adresa României, a politici internaționale a țării noastre, exprimîndu-și încrederea în perspectivele de dezvoltare a relațiilor dintre țările noastre.

Dl. Aalf Christensen, proprietarul și directorul celui mai vechi ziar din provincie, cotidianul „Aalborg Stiftstidende”, mi-a spus: „Comerțul dintre țări contribuie la cauza păcii și înțelegerii între popoare. În Danemarca se nutrește mult respect față de țara dumesvoastră, față de conducătorii ei.”

Cu prilejul unei întîlniri avute cu dl. Tyge Dahlgard, ministrul danez al comerțului și al afacerilor pietelor europene, domnia-sa mi-a declarat: „Relațiile româno-daneze au fost întotdeauna bune, în ultimii ani — chiar de amicitie. Considerăm aici, în Danemarca, că contactele bilaterale între conducătorii țării noastre, vizitele reciproce ale primilor miniștri din țările noastre sînt fructuoase.”

Am plecat din Danemarca păstrînd imaginea harnicului ei popor, ca și convingerea că relațiile economice, politice, culturale dintre țările noastre, prietenia dintre popoarele române și daneze au bune perspective și dezvoltare și pe viitor.

Delegația de ziștiști români, care la invitația Ministerului danez al Afacerilor Externe a efectuat o scurtă vizită în Danemarca, și-a început călătoria, după cum era și firesc, cu Copenhaga. Așezare veche de 800 de ani, întemeiată de pasteurul Absalon, capitala daneză trezește interesul vizitatorilor atît prin frumusețile sale naturale cît și prin arhitectura sa veche din timpul vestului regelui Christian al IV-lea, îmbinate armonios cu monumentele clădirii moderne. Orașul e străbătut de canale și bulevarde largi; te incită monumentele, parcurile și grădinițele sale, vestitul loc de distracții populare, Tivoli, îndrăgît de o parte și de danezi și de străini, sau frumoasa promenadă Langelinie. O imagine deosebită oferă orașul seara, prin numeroasele și variatele sale reclame luminoase, prin animația deosebită a străzilor, între care se relevă Nyhavn — Portul nou.

Primele noastre întîlniri și convorbiri, începînd chiar în ziua sosirii, au avut ca subiect problemele economice.

Aceasta e de înțeles, avînd în vedere dezvoltarea economică daneză, renumele de care se bucură produsele industriale, agriculturii etc., nivelul înalt al productivității muncii și al calității producției atins de această țară.

Nu cu mult timp în urmă, Danemarca era cunoscută îndeosebi ca o țară cu agricultură dezvoltată, renumită printr-o serie de produse ale acestei ramuri, mai ales prin creșterea vitelor și a animalelor de rasă.

Continuînd să rămînă o țară cu agricultura intensivă, cu aceiași bun renume ca în trecut, Danemarca a cunoscut în ultimele trei decenii evoluții interesante pe traseul dezvoltării, diversificării și specializării industriei. Ca urmare, în viața ei economică s-au produs modificări structurale importante.

Graul datelor este edificator. Industria a devenit principalul sector al economiei daneze, în ce privește productivitatea muncii, participarea la creșterea veniturii naționale, folosirea forței de muncă și ponderea exportului. În perioada 1957—1965, dezvoltarea industriei a per-

mis o creștere de 122 la sută a producției acestor sectori. În industrie și artizanat (statisticile daneze nu fac distincție între aceste două domenii de activitate) este ocupată cea mai mare parte din populația activă a țării.

În 1965, pentru prima oară în istoria țării, exportul produselor industriale a reprezentat peste 50 la sută din total, depășindu-l pe cel al produselor agricole. Această creștere este cu atît mai evidentă cu cît în preajma celui de-al doilea război mondial exportul danez de produse industriale reprezenta mai puțin de un șterf din volumul total al exportului.

Este necesar să remarcăm că creșterea rapidă, în ultima vreme, a participării industriei la creșterea venitului național și la export este determinată într-o anumită măsură și de anumite probleme rînduite în fața agriculturii daneze.

În producția industrială, locul principal îl ocupă industria metalurgică și constructoare de mașini, ramuri în care sînt ocupați peste 30 la sută din numărul sala-

riilor industriale. Mașinile-unelte, utilajele și instalațiile frigorifice din industria alimentară, ca și variatele mașini agricole sînt produse ale acestei ramuri, foarte apreciate pentru tehnicitatea

me din flota mondială echipată cu motoare Diesel folosite de fabricațiile daneze sau pe baza de licențe daneze. Marea întreprindere „Burmeister și Wain” din capitala țării, cu

me din flota mondială echipată cu motoare Diesel folosite de fabricațiile daneze sau pe baza de licențe daneze. Marea întreprindere „Burmeister și Wain” din capitala țării, cu

me din flota mondială echipată cu motoare Diesel folosite de fabricațiile daneze sau pe baza de licențe daneze. Marea întreprindere „Burmeister și Wain” din capitala țării, cu

me din flota mondială echipată cu motoare Diesel folosite de fabricațiile daneze sau pe baza de licențe daneze. Marea întreprindere „Burmeister și Wain” din capitala țării, cu

me din flota mondială echipată cu motoare Diesel folosite de fabricațiile daneze sau pe baza de licențe daneze. Marea întreprindere „Burmeister și Wain” din capitala țării, cu